

KRALJEVINA SRBA, HRVATA I SLOVENACA

UPRAVA ZA ZAŠТИTU

INDUSTRISKE SVOJINE

Klasa 6 (5)

Izdan 1. Juna 1929.

PATENTNI SPIS BR. 5999

Ludwig Meyer, inžinjer, Hannover, Nemačka.

Postupak za prevođenje ugljenih hidrata u aldehid i sirćetnu kiselinu.

Prijava od 18. februara 1927.

Važi od 1. februara 1928.

Traženo pravo prvenstva od 22. septembra 1926. (Nemačka).

Ugljeni hidrati na prvom mestu saharizirani skrob i celuloza podvrgavaju se alkoholičnom vrenju. Ovde se kljuk na poznati način preraduje u čist alkohol, ovaj opet razblažuje sa najmanje tri dela vode i isparava ili po isparenju meša sa najmanje tri dela vodene pare. Još bolje je ako se kljuk ili potpuno ispari ili delimičnim isparavanjem bez aparata za koncentraciju oslobađa alkohola, tako da postaje para sirovog spiritusa, koja sadrži oko 20 težinskih procenata alkohola.

Sad se sa vodenom parom pomešane pare čistog spiritusa odnos. sirovog spiritusa provode pri visokoj temperaturi preko jednog katalizatora, koji oduzima vodonik, npr. cinkoksid ili oksidul kalaja ili u smesi sa kiseonikom odnos. vazduhom preko katalizatora, koji prenosi kiseonik (platina ili bakar).

Najzad se iz kondenzovane vode i oduzetog gasa (vodonika odns. azota) izoluje aldehid i oksidiše u sirćetnu kiselinu. Ovo se postiže na vrlo prost način time što se mešavina kiseonika i aldehida odns. sirćetne kiseline lupa u baćkalici ili obrađuje u centrifugalnoj crpki i proizvodi pena sitnih mehurića i ova tera u najdublji deo aldenidnog rezervoara, koji ima mešalicu i povratni hladnjak. Kiseonik se onda vrlo lagano penje u vidu majušnih mehurića u aldehidni stub i tu biva sav ili veći njegov deo absorbovan.

Razblaživanjem alkohola sa najmanje tri dela vode postiže se to, da dobiveni aldehid ne prelazi ni u smolu niti se raspada u metan i ugljen monoksid. Postupak po kome se prvo alkohol uopšte ne koncentriše već neposredno upotrebljava para kluka, dakle razblažena para sirovog špiritusa, pravi uštedu u toplosti i uprošćava način rada i aparatu.

Da bi se spričilo taloženje ugljenika po katalizatoru, koji oduzima vodonik odns. koji prenosi kiseonik, ili da bi se to ograničilo i dobio čist aldehid korisno je paru sirovog spiritusa filtrirati pre prevođenja kroz pregrevajući i to kroz porozan ili aktivirani ugalj, pošto se ugljem izvlače iz parne smeše jedinjenja, koja imaju višu tačku ključanja nego etilalkohol. Osim toga preporučuje se, da se pare sirovog špiritusa i posle prevođenja još jednom filtriraju kroz ugalj, bimstajn ili tome slično.

Kao nosioc katalizatora, koji oduzima vodonik, može poslužiti plavac (bimstein) istucan u veličini graškovog zrna ili pečena ilovača. Ovi bisilikati samostalno učestvuju u reakciji i to utoliko, ukoliko oni pored vodene pare ograničavaju pridolaženje aldehidnih molekila.

Postupak oksidacije aldehida uvođenjem pod pritiskom sitno mehuraste pene aldehida odns. pene sirćetne kiseline i kiseonika u oksidacioni aldehidni stub ima preim秉stvo nad postupkom oksidacije sli-

vanjem aldehida u stub napunjen kiseonikom, jer ne mogu nastupiti eksplozije, a prema postupku oksidacije pomoću vana-dinske kiseline ili kog drugog katalizatora ima tu prednost, da aldehid tako brzo apsorbuje mehuriće kiseonika da su katalizatori izlišni.

Patentni zahtevi:

1. Postupak za prevođenje ugljenih hidrata u aldehid i sirčetu kiselini, naznačen time, što se ugljeni hidrat podvrgava alkoholnom vrenju, alkohol razblažen značnom količinom vode isparava ili po isparenju razređuje značnom količinom vodene pare i parna smeša pri visokoj temperaturi vodi preko katalizatora, koji odaje vodonik ili u smeši sa kiseonikom odns. vazduhom vodi preko katalizatora, koji prevodi kiseonik,

našta se izoluje aldehid i oksidira u sirčetu krselinu.

2. Način izvođenja postupka po zahtevu 1, naznačen time, što se pomoću polpunog pretvaranja u paru ili izvlačenjem sveg alkohola dobivenog iz kljuka, vodena para i smeša sirovog špiritusa prevodi preko katalizatora.

3. Način izvođenja postupka po zahtevu 1, naznačen time, što se alkoholna para pre dodira sa katalizatorom filtrira kroz porozan ili aktivirani ugalj ili tome slično.

4. Način izvođenja postupka po zahtevu 1, naznačen time, što porozni silikati služe kao nosioci katalizatora, koji odaje vodonik.

5. Način izvođenja postupka po zahtevu 1, naznačen time, što kiseonik ulazi u aldehid za oksidiranje u obliku aldehidno-kiseonične odns. sirčetno-kiseonične pene.

1. Postupak za prevođenje ugljenih hidrata u aldehid i sirčetu kiselini, naznačen time, što se ugljeni hidrat podvrgava alkoholnom vrenju, alkohol razblažen značnom količinom vode isparava ili po isparenju razređuje značnom količinom vodene pare i parna smeša pri visokoj temperaturi vodi preko katalizatora, koji odaje vodonik ili u smeši sa kiseonikom odns. vazduhom vodi preko katalizatora, koji prevodi kiseonik,

našta se izoluje aldehid i oksidira u sirčetu krselinu.

2. Način izvođenja postupka po zahtevu 1, naznačen time, što se pomoću polpunog pretvaranja u paru ili izvlačenjem sveg alkohola dobivenog iz kljuka, vodena para i smeša sirovog špiritusa prevodi preko katalizatora, koji odaje vodonik ili tome slično.

3. Način izvođenja postupka po zahtevu 1, naznačen time, što se alkoholna para pre dodira sa katalizatorom filtrira kroz porozan ili aktivirani ugalj ili tome slično.

4. Način izvođenja postupka po zahtevu 1, naznačen time, što porozni silikati služe kao nosioci katalizatora, koji odaje vodonik.

5. Način izvođenja postupka po zahtevu 1, naznačen time, što kiseonik ulazi u aldehid za oksidiranje u obliku aldehidno-kiseonične odns. sirčetno-kiseonične pene.

1. Postupak za prevođenje ugljenih hidrata u aldehid i sirčetu kiselini, naznačen time, što se ugljeni hidrat podvrgava alkoholnom vrenju, alkohol razblažen značnom količinom vode isparava ili po isparenju razređuje značnom količinom vodene pare i parna smeša pri visokoj temperaturi vodi preko katalizatora, koji odaje vodonik ili u smeši sa kiseonikom odns. vazduhom vodi preko katalizatora, koji prevodi kiseonik,

našta se izoluje aldehid i oksidira u sirčetu krselinu.